

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XII. Episcopum quendam à matre rogatum secum colloqui noluisse, & vehementius denique instanti respondisse: fieri non potest, ut filius istarum lachrymarum pereat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

la, vel quod regat, & distortum pravumque corrigat. Crediderim ergo S. Monicam vidiſſe, ſe una cum filio ejuſmodi instrumento inſiſtere, quo in Regula fidei cum illa, filium aliquando conſpiraturum Deus ſignificare voluerit.

V S V S.

Præclare divinam providentiam de noſtra ſalute commendat S. D. illo principio, *O tu bone omnipotens, qui ſic curas unumquemque noſtrum, tanquam ſolum cures, & ſic omnes tanquam ſingulos!* Quantum ergo debemus tantæ bonitati, quæ miris occultique modis ſalutem noſtram operatur! Id expertus eſt S. Auguſtinus, cui non minus reſponſum matris, quam ſomnium ſalutare fuit: utrumque à Deo profeſtum, quæ inſatigabili miſericordia novem annorum ſpatio, peccata Auguſtini diſſimulavit propter pœnitentiam.

Sap. 11. 24

C A P. X I I.

Episcopum quendam à matre rogatum ſecum colloqui noluiſſe, & vehementius denique inſtanti reſpondiſſe: fieri non poſteſt, ut filius iſtarum lachrymarum pereat.

I. **E**T dedisti alterum reſponſum interim, quod recolo, (nam & multa prætereo, propter quod propero ad ea, quæ me magis urgent conſiteri tibi, & multa non memini.) dedisti ergo alterum, per ſacerdotem tuum, a quendam episcopum nutritum in eccleſia, & exercitatum in libris tuis. Quem cum illa femina rogaffet, ut dignaretur mecum colloqui, & refellere errores meos, & dedocere me mala, ac docere bona (faciebat enim hoc, ſi quos forte idoneos inveniffet) noluit ille, prudenter ſane,

ter sane, quantum sensi postea. Respondit enim me adhuc esse indocilem, eo quod inflatus essem novitate hæresis illius: & nonnullis quæstiunculis jam multos imperitos exagitassem, sicut illa indicaverat ei. *Sed sine,* inquit, *illum ibi, & tantum roga pro eo Dominum: ipse legendo reperiet, quis ille sit error, & quanta impietas.*

2. Simul etiam narravit se quoque parvulum, à seducta matre sua, datum fuisse Manichæis, & omnes pene non legisse tantum, verum etiam scriptitasse libros eorum: fibique apparuisse, nullo contra disputante & convincente, quam esset illa secta fugienda: itaque fugisse. Quæ cum ille dixisset, atque illa nollet acquiescere, sed instaret magis deprecando, & ubertim flendo, ut me videret, & mecum differeret: ille jam subtomachans tædio, *Vade,* inquit, *à me, ita vivas: fieri enim non potest, ut filius istarum lachrymarum pereat.* Quod illa ita se accepisse, inter colloquia sua mecum sæpe recordabatur, ac si de cælo sonuisset.

N O T Æ.

a *Quendam episcopum*) quis ille fuerit, non liquet: vulgus subinde S. Ambrosium hujus oraculi autorem facit, sed imperite. S. Augustinus enim seipso teste, non nisi post novem demum annos, ætatis anno XXIIX Mediolani S. Ambrosium convenit, ut refert cap. 12. lib. 5. quo libro se annum undevicesimum ætatis prolocuturum cap. 3 præfatur.

U S V S.

Inter prædestinationis signa & salutis adjumenta non infimum est, habere apud Deum patronos, qui indefessis precibus ejus bonitatem sollicitent:

E

tent:

Matt. 7, 7,
& 8.

rent: & vel nolentem salvum esse velint, imo cogant. Multi propriis sceleribus perirent, qui alienis precibus servantur. Ita S. Augustinus matri oranti & lachrymanti salutem suam acceptam retulit. Nam cum Deus promiserit exauditionem orationi ritè susceptæ, obstringitur quodammodo ad faciendum, quod petitur, pro quocunque petatur. Hanc enim provisionem non ad solam orantis personam, sed & eos quoque, pro quibus oramus, extendi tenet Suar. t. 2, de relig. l. 1, c. 27.

LIBER IV.

Perstringit novem Annos vitæ suæ, quibus ab anno XIX, usque ad XXVIII, Rhetoricam docuit concubinæ amoribus implicitus, & Astrologiæ genethliacæ deditus. Deplorat deinde immoderatum dolorem, ex amici morte conceptum, ac optimi ingenii prævium usum.

C A P. I.

Novem annorum spatio seducebat & seducebatur, per superbiam & heresin.

I. **P**er idem tempus annorum novem, ab undevicesimo anno ætatis meæ, usque ad duodetricesimum, seducebamur & seducebamus: falsi atque fallentes in variis cupiditatibus, & palam per doctrinas, quas